

عنوان مقاله:

اولویتبندی الزامات مدیریت تحول علوم انسانی مبتنی بر مدیریت راهبردی اسلامی و ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات بنیادین علوم انسانی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

غلامرضا گودرزی - Associate professor in Imam Sadiq University

خلاصه مقاله:

چکیده «علوم انسانی اسلامی» ترکیبی است که برای تولید دانش علوم انسانی از منابع دینی و گزاره‌های ارزشی بهکار میرود؛ این واژه موافقین و مخالفینی دارد. عده‌ای با تکیه بر اینکه شناخت انسان به‌عنوان محور این علوم از وحی و قرآن نه میسر که لازم است، بر راهبری تولید این علوم تأکید دارند. در نقطه مقابل گروهی نیز با ارائه نظریه بیطرفی علم و ناممکن‌بودن فرضیه‌سازی از گزاره‌های ارزشی، با علوم انسانی اسلامی مخالفاند. اما حقیقت آن است که علوم انسانی با ارائه مباحث مختلفی پیرامون موضوعات و مسائل مرتبط با انسان و ساحت‌های وجودی او چون: مبدا آفرینش، مسیر و مقصد، فرجام جهان و نظایر آنها، اصول اساسی حکمرانی و ارزشهای جوامع را تعیین میکنند. به همین علت اگر این علوم بر مبانی سکولاریستی پایه‌گذاری شود، خروجی بسیار متفاوتی با مبانی دینی و ارزشی خواهد داشت. از سوی دیگر بحثی که غالباً در کنار «الگوی اسلامی-ایرانی پیشرفت» مطرح میشود، مدیریت تحول علوم انسانی و حرکت به‌سمت تولید علوم انسانی اسلامی است. الگوهای متفاوتی برای تحول ارائه شده است که عمدتاً الگوهای کلان و مفهومی هستند؛ و از منظر راهبردی به مدلی عملیاتی و دقیق برای اجرای طرح تحول نیاز است. لذا مقاله حاضر با بررسی موضوع علوم انسانی اسلامی با تأکید بر فرضهای بنیادین مدل «مدیریت راهبردی موعودگرا» (که یک مدل مدیریت راهبردی اسلامی و ایرانی است)، به شناسایی و اولویتبندی الزامات مدیریت تحول علوم انسانی پرداخته است.

کلمات کلیدی:

Keywords: Islamic humanities, transformation management, Islamic-Iranian model of progress, messianic strategic

management, کلیدواژه‌ها: علوم انسانی

اسلامی، مدیریت تحول، الگوی اسلامی و ایرانی پیشرفت، مدیریت راهبردی موعودگرا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1198426>

